

JUSTITSMINISTERIET
Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS40999

Besvarelse af spørgsmål nr. 9 af 3. april 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslaget til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 30/3-07 fra Håndværksrådet, jf. L 165 – bilag 5.”

Svar:

Håndværksrådet kritiserer i brevet af 30. marts 2007 den foreslåede regel om, at forældelsesloven i forbrugerforhold ikke skal kunne fraviges ved forudgående aftale til skade for en fordringshaver, jf. lovforslagets § 26, stk. 2.

For det første anfører Håndværksrådet herom, at den foreslåede regel vil have den virkning, at der for reparationsarbejde vil gælde en ufravigelig absolut frist for at gøre mangler ved arbejdet gældende, som er længere end fristen for at gøre mangler gældende ved køb af løsøregenstande.

For det andet anføres det, at den foreslåede regel – kombineret med den foreslåede ophævelse af reklamationsfristen ved køb af byggematerialer ved det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.) (L 166) – vil have den virkning, at perioden, hvor skjulte mangler kan gøres gældende over for byggevirksomheder, fordobles fra 5 år til 10 år. I den forbindelse peger Håndværksrådet bl.a. på, at det af økonomi- og erhvervsministeren fremsatte forslag om indførelse af en byggeskadeforsikring, jf. forslag til lov om ændring af byggeloven, lov om almene boliger m.v. og lov om bygnings- og bolig-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

registrering (Byggeskadeforsikring m.v.) (L 177), vil overflødig gøre denne udvidelse af byggevirksomhedernes ansvarsperiode.

I øvrigt finder Håndværksrådet, at det ikke er rimeligt, at håndværksvirksomheders ansvarsperiode i forbrugerforhold udvides til 10 år, mens offentlige myndigheders ansvarsperiode for retsstridige afgørelser og regler forkortes fra 5 år til 3 år.

For så vidt angår spørgsmålet om reparationsarbejde kan det anføres, at der i forældelsesretlig henseende allerede i dag er forskel på, om adgangen til at påberåbe sig mangler vedrører reparationsarbejde eller købte løsøregenstande, da reparationsarbejde ikke er omfattet af den 2-årige reklamationsfrist, der efter købeloven gælder ved køb af løsøre.

Muligheden for at gøre mangler ved reparationsarbejde gældende bortfalder i dag først endeligt ved forældelse efter 20 år. Forslaget til ny forældelseslov indebærer en forkortelse af fristen fra 20 år til 10 år. Samtidig indebærer forslaget, at der ikke kan indgås aftaler med forbrugere om en kortere frist end den foreslåede 10-årige frist.

Håndværksrådet har ikke over for Justitsministeriet oplyst, at der i dag i videre omfang i forbrugerforhold indgås aftaler om forkortelse af forældelsesfristen.

For så vidt angår spørgsmålet om skjulte mangler ved byggeri bygger forslaget om udvidelse af byggevirksomhedernes ansvarsperiode på en betænkning fra et sagkyndigt udvalg, hvoraf en del af medlemmerne anbefaler at forlænge reklamationsfristen fra 5 år til 10 år med henblik på at forbedre forbrugerbeskyttelsen, jf. betænkning nr. 1433/2003 om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer.

Af betænkningen fremgår, at oplysninger fra Byggeskadefonden viser, at skader, der skyldes mangler ved byggematerialer, normalt vil give sig udslag inden fem år. Forlængelsen af reklamationsfristen vil imidlertid kunne have stor betydning for den forbruger, der konkret måtte stå med et mangelfuldt byggeri, og hvor manglen først har vist sig efter mere end 5 år. Dette skal ikke mindst ses i lyset af, at de mangler, der i visse tilfælde viser sig senere end 5 år efter byggeriets aflevering, typisk vil angå centrale bygningsdele, f.eks. taget.

Hvad angår forholdet mellem den her foreslåede udvidelse af byggevirk-somhedernes ansvarsperiode og økonomi- og erhvervsministerens lov-forslag om indførelse af en byggeskadeforsikring, finder Justitsministeri-et ikke, at indførelse af en mulighed for, at forbrugere i visse tilfælde skal kunne rette krav mod et forsikringsselskab, bør føre til, at ansvarlige byggevirk-somheder ikke skal kunne drages til ansvar i en længere perio-de end i dag, herunder ved forsikringsselskabers eventuelle regreskrav. I øvrigt bemærkes, at det i lovforslag nr. L 177 foreslås, at forsikringsplig-ten som udgangspunkt ikke skal omfatte tilfælde, hvor forbrugeren er byggherre, når bebyggelsen hovedsageligt er bestemt til beboelse for for-brugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 (forslag til byggelovens § 25 a, stk. 2, litra e).

For så vidt angår spørgsmålet om offentlige myndigheders ansvar for retsstridige afgørelser og regler, er konsekvensen af forslaget til ny for-ældelseslov ikke, at der vil gælde en længere ansvarsperiode for hånd-værksvirksomheder end den periode, der vil gælde for offentlige myn-digheder. Både krav, der kan rettes mod håndværksvirksomheder, og krav, der kan rettes mod offentlige myndigheder, vil som udgangspunkt være omfattet af forslagets almindelige forældelsesfrister, dvs. en frist på 3 år, der suspenderes, hvis fordringshaveren er ubekendt med fordringen eller skyldneren, kombineret med en absolut frist på 10 år, jf. lovforsla-gets § 3.

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets høringsoversigt vedrørende lovforslaget, hvori tilsvarende indvendinger i Håndværksrådets hørings-svar er kommenteret. Høringsoversigten er den 15. marts 2007 sendt til Retsudvalget.